

sygn. akt II W 244/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2019r

Sąd Rejonowy w Kaliszu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Przybylska

Protokolant st. sekr. sąd. Ilona Pilarczyk

w obecności oskarżyciela publicznego z Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. G. G.

po rozpoznaniu dnia 10.10.2019r

sprawy **S. D.**

syna T. i E. z domu B.,

ur. (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w K., woj. (...), będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, NIP (...), w okresie od 26.05.2018 r. do 27.08.2018 r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uporczywie nie wpłacał w terminie na rachunek Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. należnego podatku od towarów i usług za miesiące:

- kwiecień 2018r. w kwocie 10.546,00 zł,

- maj 2018r. w kwocie 11.477,00 zł,

- czerwiec 2018r. w kwocie 19.826,00 zł,

- lipiec 2018r. w kwocie 36.866,00 zł

wykazanego w deklaracjach dla podatku od towarów i usług – (...) -7, w łącznej kwocie 78.715 zł, gdzie terminy płatności upłynęły 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy, czym naruszył przepisy art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U z 2018r. poz. 2174 z późn. zm.),

tj. za wykroczenie z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s.

1. uznaje oskarżonego S. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie skarbowe z art. 57 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i za ten czyn na podstawie art. 57 § 1 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w kwocie 8000 (osiem tysięcy) złotych;

2. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat M. D. kwotę 540 (pięćset czterdzieści) złotych podwyższoną o 23% podatku od towarów i usług (...) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu,

3. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 870 (osiemset siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu części kosztów sądowych.

SSR Marta Przybylska

II W 244/19

UZASADNIENIE

Oskarżony S. D. ma 35 lat. Oskarżony prowadził działalność gospodarczą NIP (...), w postaci działalności pomocniczej związanej z utrzymaniem porządku w budynkach. Nie jest znane aktualne miejsce pobytu oskarżonego. Oskarżony był wcześniej karany.

Dowód : dane identyfikacyjne k. 15 – 16, dane o karalności k. 27 - 29, karta informacyjna k. 1, zgłoszenie rejestracyjne k. 2 – 4, deklaracja k. 5 – 8,

S. D. nie wpłacił na rachunek Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. w okresie od 26.05.2018 r. do 27.08.2018 r. należnego podatku od towarów i usług za miesiące:

- kwiecień 2018r. w kwocie 10.546,00 zł,
- maj 2018r. w kwocie 11.477,00 zł,
- czerwiec 2018r. w kwocie 19.826,00 zł,
- lipiec 2018r. w kwocie 36.866,00 zł

wykazanego w deklaracjach dla podatku od towarów i usług – (...) -7, w łącznej kwocie 78.715 zł. Na dzień wydania wyroku zaległość nie uiszczonych przez oskarżonego podatków wraz z odsetkami na rzecz Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. wynosi 284.623 zł. Oskarżony nie kontaktował się z Pierwszym Urzędem Skarbowym w sprawie zaległości i nie składał wniosków o ulgę w spłacie zobowiązania podatkowego.

Dowód : karta informacyjna k. 1, zgłoszenie rejestracyjne k. 2 – 4, deklaracja k. 5 – 8, karta kontowa k. 9, lita zaległości k. 10, 66

Wobec oskarżonego postępowanie prowadzone było w trybie postępowania dla nieobecnych. Oskarżony nie składał wyjaśnień i do chwili wydania wyroku nie udało się ustalić jego miejsca pobytu.

Za wiarygodne należało uznać także zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty. Zostały one sporządzone przez uprawnione organy w zakresie przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudzała wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd zważył, co następuje

Oskarżony swym zachowaniem polegającym na tym, że w K., woj. (...), będąc podatnikiem podatku od towarów i usług, NIP (...), w okresie od 26.05.2018 r. do 27.08.2018 r., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uporeczywie nie wpłacał w terminie na rachunek Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w K. należnego podatku od towarów i usług za miesiące:

- kwiecień 2018r. w kwocie 10.546,00 zł,
- maj 2018r. w kwocie 11.477,00 zł,
- czerwiec 2018r. w kwocie 19.826,00 zł,
- lipiec 2018r. w kwocie 36.866,00 zł

wykazanego w deklaracjach dla podatku od towarów i usług – (...)–7, w łącznej kwocie 78.715 zł, gdzie terminy płatności upłynęły 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu w którym powstał obowiązek podatkowy, czym naruszył przepisy art. 103 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług wyczerpał ustawowe dyspozycje art. 57§1 k.k.s.

Istotą wykroczenia penalizowanego przez art. 57 k.k.s. jest uporczywość zachowania podatnika, która przejawia się w długotrwałym uchybieniu lub permanentnym uchybieniu terminom do zapłacenia należnego podatku. Karalne z art. 57 § 1 k.k.s. jest "uporczywe" niewpłacanie w terminie podatku. Nie można bowiem uznać za usprawiedliwiające opóźnienie w regulowaniu podatku niezgromadzenie przez podatnika na czas środków finansowych na pokrycie podatku w terminie. Chodzi bowiem o brak środków na sam podatek, który reguluje się "od czegoś" (dochód, czynności itd.) w sytuacji, gdy istniały środki finansowe na tę transakcję, która jest podstawą opodatkowania. Zła wola podatnika polega tu na tym, że gromadzi on środki na same czynności podlegające opodatkowaniu, a nie interesuje się potrzebą ich posiadania także na podatek od tych czynności, ani nie podejmuje prób skorzystania z dopuszczalnych ulg przy czasowym braku środków, np. z rozłożenia podatku na raty czy odroczenia jego płatności. (por. T. Grzegorzczak „Komentarz do art. 57 Kodeksu Karnego Skarbowego). Należy też mieć na uwadze, że "uporczywy" oznacza także stan "utrzymujący się długo", niekoniecznie powtarzający się (zob. Słownik języka polskiego, red. M. Szymczak, t. III, Warszawa 1989, s. 610). Zatem zarówno powtarzające się, jak i długotrwałe jednorazowe opóźnienie w uregulowaniu podatku może być potraktowane jako uporczywe niewpłacenie podatku w terminie. Zauważyć należy, że k.k.s. mówi o niewpłaceniu podatku - a nie podatków - w terminie, oczywiście z cechą uporczywości tego niewpłacenia, ale podatek - odmiennie niż np. alimenty, których uporczywość w niepłaceniu penalizuje art. 209 k.k. - może podlegać terminowemu regulowaniu zarówno wielokrotnie w ciągu roku, w tym w postaci rat lub zaliczek jak i jednorazowo, np. roczny podatek dochodowy. Przepis art. 57 § 1 k.k.s nie wskazuje, iżby nie odnosił się do tej ostatniej sytuacji, a uporczywość - jak wskazano - może oznaczać nie tylko wielokrotność, ale i długotrwałość w niewpłaceniu danego podatku. (por. T. Grzegorzczak „Komentarz do art. 57 Kodeksu Karnego Skarbowego). W doktrynie słusznie wskazuje się, że "podatnik, który należnego podatku [...] nie płaci od dłuższego czasu, pomimo wezwania organu podatkowego" dopuszcza się wykroczenia z art. 57 § 1 k.k.s. (G. Bogdan, A. Nita, J. Raglewski, A. Światłowski, Kodeks karny skarbowy..., s. 344), gdyż uporczywość, o jakiej tu mowa, "przejawia się w długotrwałym lub permanentnym uchybieniu terminu do zapłacenia podatku" (F. Prusak, Prawo karne skarbowe, Warszawa 2008, s. 234), chodzi bowiem o "wielokrotność zaniechań [...] bądź długotrwałe opóźnienie w uregulowaniu podatku lub zaliczki" (F. Prusak, Kodeks..., t. II, s. 90), a więc stan "trwający jakiś czas lub powtarzalny", gdyż chodzi o czyn popełniany "w czasie wywołania i utrzymywania przez sprawcę stanu naruszenia wypełniającego znamiona z art. 57" (A. B., K. Rola-S., Uporczywe niewpłacanie..., s. 69).

Działanie oskarżonego wyczerpało znamiona art. 6 § 2 kks, gdzie dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupleniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za krótki odstępek czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (...) stanowi, iż podatnicy oraz podmioty wymienione w art. 108 są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 1a-4 oraz art. 33 i art. 33b. (art. 103 ust 1 w/w ustawy Dz.U. 2018 poz. 2174 ze zm.).

Oskarżony miał możliwość uzyskania środków finansowych za zapłatę podatku zgodnie z regułami racjonalnego postępowania w działalności gospodarczej (model racjonalnie postępującego przedsiębiorcy). Jednocześnie nie podjął żadnych starań w celu skorzystania z ulgi w spłacie zobowiązania podatkowego. Brak jest też dowodów na to, iż nie mógł on zgromadzić choćby części środków niezbędnych do spłaty należności.

Zarzucający oskarżonemu czyn był przez niego zawiniony, brak bowiem jakichkolwiek okoliczności wyłączających bezprawność bądź winę oskarżonego. Oskarżony w chwili dokonania zarzucanego mu czynu rozumiał jego znaczenie i

mógł pokierować swoim postępowaniem. S. D. miał zdolność rozpoznania bezprawności czynu i zachodziła normalna sytuacja motywacyjna.

Mając powyższe na uwadze, Sąd kierując się określonymi w art. 12 i 13 k.k.s. dyrektywami wymiaru kary wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 8000 zł. Zdaniem Sądu orzeczona kara jest sprawiedliwa i słuszna w odczuciu społecznym, spełniając tym samym wymogi prewencji generalnej, jak również stanowi zasłużoną dolegliwość, jaka spotyka sprawcę za naruszenie pozostających pod ochroną dóbr. Przy wymiarze tej kary Sąd wziął pod uwagę jako okoliczność obciążającą rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu oraz rodzaj i stopień naruszenia obowiązku finansowego oraz uprzednią karalność oskarżonego.

Sąd przyznał obrońcy koszty obrony oskarżonego z urzędu albowiem nie zostały przez niego uiszczone w całości ani w części według norm przepisanych.

O kosztach sądowych i opłacie sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k.

SSR Marta Przybylska